

LEGE Nr. 5 din 7 ianuarie 2015
pentru ratificarea Înțelegerii în domeniul securității sociale dintre
Guvernul României și Guvernul Quebecului, semnată la Quebec la 19
noiembrie 2013

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 29 din 14 ianuarie 2015

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Înțelegerea în domeniul securității sociale dintre Guvernul României și Guvernul Quebecului, semnată la Quebec la 19 noiembrie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor [art. 75](#) și ale [art. 76](#) alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 7 ianuarie 2015.

Nr. 5.

ÎNȚELEGERE

în domeniul securității sociale între Guvernul României și Guvernul Quebecului

Guvernul României și Guvernul Quebecului, denumite în continuare părți, dorind să asigure coordonarea legislațiilor lor din domeniul securității sociale, au convenit dispozițiile următoare:

TITLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Definiții

În prezenta înțelegere, cu excepția cazului în care contextul indică un sens diferit, următoarele expresii înseamnă:

a) autoritate competentă: ministrul din România sau ministrul din Quebec responsabil pentru punerea în aplicare a legislației vizate la [articolul 2](#);

b) instituție competentă:

(i) instituția din partea căreia persoana interesată poate avea dreptul la prestații; sau

(ii) instituția desemnată de către autoritatea competentă a părții în cauză sau cea responsabilă cu aplicarea legislației vizate la [articolul 2](#);

c) legislație: legile, reglementările, dispozițiile statutare și toate celelalte măsuri de aplicare, prezente sau viitoare, care se referă la domeniile și regimurile de securitate socială vizate la [articolul 2](#);

- d) leziune profesională: un accident de muncă sau o boală profesională, inclusiv recidiva;
- e) organism de legătură: instituția desemnată de către autoritatea competentă a fiecăreia dintre părți și care este responsabilă cu facilitarea punerii în aplicare a înțelegerii;
- f) perioadă de asigurare: pentru România, perioadele de contribuție și perioadele echivalente realizate în baza legislației sale și pentru Quebec, orice an pentru care au fost plătite contribuții sau pentru care a fost plătită o pensie de invaliditate în baza Legii privind regimul pensiilor din Quebec sau orice alt an considerat ca echivalent;
- g) prestație: orice prestație în bani sau în natură prevăzută de legislația vizată la [articolul 2](#);
- h) a avea reședința: a avea șederea obișnuită în România sau în Quebec, cu intenția de a se stabili acolo sau de a-și menține acolo domiciliul, pentru care deține o autorizare legală;
- i) resortisant: o persoană de cetățenie canadiană care este sau a fost supusă legislației vizate la [subparagraful a\)](#) al [paragrafului 1](#) al [articolului 2](#) ori a dobândit drepturi în virtutea acestei legislații sau o persoană de cetățenie română care este ori a fost supusă legislației vizate la [subparagraful b\)](#) al [paragrafului 1](#) al [articolului 2](#) sau care a dobândit drepturi în virtutea acestei legislații;
- j) a avea șederea: a se afla temporar pe teritoriul unei părți, fără intenția de a-și stabili reședința acolo.

Orice termen care nu este definit în Înțelegere are sensul conferit prin legislația aplicabilă.

ART. 2

Domeniul material de aplicare

1. Înțelegerea se aplică:

- a) legislației din Quebec privind asigurarea de boală, asigurarea de spitalizare și alte servicii de sănătate, Regimul pensiilor din Quebec și celei privind leziunile profesionale;
- b) legislației din România privind prestațiile de boală și de maternitate, pensiile de bătrânețe (pentru limită de vârstă, anticipate și anticipate parțiale), de invaliditate, de urmaș, ajutorul de deces și prestațiile acordate în caz de accidente de muncă și boli profesionale;

2. Înțelegerea se aplică, de asemenea, oricărui act legislativ sau reglementare care modifică, completează sau înlocuiește legislația vizată la [paragraful 1](#).

3. Înțelegerea se aplică, de asemenea, unui act legislativ sau unei reglementări a unei părți care extinde sistemele existente la categorii noi de beneficiari sau la noi prestații; totuși, această parte beneficiază de un termen de 3 luni de la publicarea oficială a acestui act pentru a notifica cealaltă parte că Înțelegerea nu se aplică în ceea ce privește respectivul act.

4. Înțelegerea nu se aplică unui act legislativ sau unei reglementări care se referă la o nouă ramură de securitate socială, decât dacă Înțelegerea este modificată în acest sens.

ART. 3

Domeniul personal de aplicare

Cu excepția dispozițiilor contrare, Înțelegerea se aplică oricărei persoane care este sau a fost supusă legislației uneia dintre părți sau care a dobândit drepturi în virtutea acelei legislații.

ART. 4

Egalitatea de tratament

Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute de Înțelegere, persoanele vizate la [articolul 3](#) beneficiază în aplicarea legislației uneia dintre părți de același tratament ca și resortisanții acelei părți.

ART. 5

Exportul prestațiilor

1. Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute de Înțelegere, orice prestație în bani dobândită în baza legislației unei părți, cu sau fără aplicarea Înțelegerii, nu poate fi redusă, modificată, suspendată, suprimată ori confiscată, din singurul motiv că beneficiarul are

reședința sau șederea în afara teritoriului părții unde se află instituția competentă debitoare; această prestație rămâne plătită către beneficiar, oricare ar fi locul acestuia de reședință.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică prestațiilor speciale în bani cu caracter necontributiv acordate în baza legislației române.

TITLUL II

Dispoziții cu privire la legislația aplicabilă

ART. 6

Regula generală

Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute de Înțelegere și sub rezerva [articolelor 7, 8, 9, 10 și 11](#), persoana care desfășoară o activitate pe teritoriul unei părți este supusă, în ceea ce privește respectiva activitate, legislației acestei părți.

ART. 7

Persoana care lucrează pe cont propriu

Persoana care are reședința pe teritoriul uneia dintre părți și care desfășoară o activitate pe cont propriu pe teritoriul celor două părți nu este supusă în ceea ce privește respectiva activitate decât legislației locului său de reședință.

ART. 8

Persoana detașată

1. Persoana supusă legislației uneia dintre părți și detașată temporar de către angajatorul său cu scopul de a desfășura o activitate pentru o perioadă care nu depășește 36 de luni pe teritoriul celeilalte părți nu este supusă în ceea ce privește acea activitate decât legislației primei părți, pe durata detașării sale.

2. Totuși, dacă durata activității pe care trebuie să o desfășoare se prelungește peste durata prevăzută inițial, de 36 de luni, legislația primei părți rămâne aplicabilă pentru o durată suplimentară maximă de 24 de luni, cu condiția ca instituțiile competente ale celor două părți să își dea acordul.

ART. 9

Personalul navigant angajat de un transportator internațional

1. Persoana care desfășoară o activitate pe teritoriul celor două părți în calitate de personal navigant al unui transportator internațional care, în contul unui terț sau pe cont propriu, transportă pe cale aeriană ori pe mare pasageri sau mărfuri și care își are sediul social pe teritoriul uneia dintre părți, nu este supusă, în ceea ce privește acea activitate, decât legislației părții pe teritoriul căreia este situat sediul social.

2. Totuși, dacă persoana este angajată de o sucursală sau de o reprezentanță permanentă pe care întreprinderea o deține pe teritoriul uneia dintre părți, alta decât cea unde aceasta își are sediul social, persoana nu este supusă, în ceea ce privește această activitate, decât legislației părții pe teritoriul căreia se află această sucursală sau reprezentanță permanentă.

3. Prin derogare de la paragrafele 1 și 2, dacă angajatul desfășoară activitatea în mod preponderent pe teritoriul părții unde își are reședința, acesta este supus în ceea ce privește această activitate numai legislației acestei părți.

ART. 10

Persoana angajată în serviciul guvernamental sau care ocupă o funcție publică

1. Persoana care este angajată în serviciul guvernamental sau care ocupă o funcție publică în una dintre părți și este desemnată să desfășoare activitate pe teritoriul celeilalte părți, nu este supusă, în ceea ce privește această activitate, decât legislației primei părți.

2. Pentru membrii misiunilor diplomatice și cei ai posturilor consulare, dispozițiile referitoare la securitate socială din cadrul [Convenției](#) de la Viena din 18 aprilie 1961 privind

relațiile diplomatice și din cadrul [Convenției](#) de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare continuă să se aplice.

ART. 11

Derogări de la dispozițiile privind legislația aplicabilă

Autoritățile competente ale celor două părți sau instituțiile competente pot, de comun acord, să deroge de la dispozițiile [articolelor 6, 7, 8, 9 și 10](#) cu privire la o persoană sau la o categorie de persoane.

TITLUL III

Dispoziții cu privire la prestații

CAPITOLUL I

Prestații în caz de boală

ART. 12

Prestații vizate

1. Prezentul capitol se aplică tuturor prestațiilor vizate de legislația din Quebec privind asigurarea de boală, asigurarea de spitalizare și alte prestații de sănătate, în condițiile prevăzute de aceasta.

2. Acest capitol se aplică, de asemenea, tuturor prestațiilor prevăzute în legislația din România în caz de boală și de maternitate.

ART. 13

Persoane vizate

1. Acest capitol se aplică persoanelor asigurate în baza legislației din România sau din Quebec.

2. Pentru aplicarea prezentului capitol, expresia persoană asigurată înseamnă:

a) în ceea ce privește Quebec, orice persoană care imediat înainte de sosirea sa în România era "o persoană care are reședința în Quebec", în sensul Legii privind asigurarea de boală din Quebec;

b) în ceea ce privește România, orice persoană asigurată în sistemul de asigurări sociale de sănătate.

3. Cu toate acestea, prezentul capitol nu se aplică unei persoane vizate la [articolele 9 și 10](#), nici copiilor săi, nici soțului/soției sale și persoanelor aflate în întreținerea persoanei vizate.

ART. 14

Statutul de soț și de copii aflați în întreținere

Instituția competentă determină statutul de soț/soție și de copii aflați în întreținere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică.

ART. 15

Dreptul la prestații în natură

1. Pentru deschiderea, menținerea sau redeschiderea dreptului la prestații în natură în temeiul legislației unei părți, perioadele de asigurare sau de reședință realizate în baza legislației celeilalte părți sunt asimilate cu perioadele de asigurare realizate în baza legislației primei părți.

2. Pentru aplicarea paragrafului precedent, expresia "perioade de asigurare" desemnează perioadele de cotizare, de muncă, de activitate profesională sau de reședință, așa cum sunt definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de către legislația în baza căreia au fost realizate, precum și toate perioadele asimilate, recunoscute de această legislație ca fiind echivalente cu perioade de asigurare.

ART. 16

Trecerea de la legislația unei părți la cea a celeilalte părți

1. Persoana asigurată într-una dintre părți, alta decât o persoană vizată la [articolele 7, 8, paragrafele 1 și 2 al articolului 9, articolele 10 sau 11](#), care părăsește teritoriul acestei părți și își are șederea pe teritoriul celeilalte părți pentru a lucra beneficiază, ca și soțul/soția și copiii aflați în întreținere care o însoțesc, de prestații în natură furnizate de instituția de la locul de ședere, în condițiile prevăzute de legislația pe care aceasta o aplică, ținând cont de dispozițiile [articolului 15](#), pe durata întregii perioade de muncă pe acest teritoriu, indiferent de durata prevăzută pentru această activitate.

2. Persoana asigurată care părăsește teritoriul unei părți pentru a avea reședința pe teritoriul celeilalte părți beneficiază, ca și soțul/soția și copiii aflați în întreținere care o însoțesc, de prestații în natură furnizate de către instituția de la locul de reședință, prevăzute de legislația pe care aceasta o aplică, ținând cont de dispozițiile [articolului 15](#), începând cu data sosirii pe acest teritoriu, conform celorlalte condiții prevăzute de această legislație.

3. Aceleași dispoziții se aplică soțului/soției și copiilor aflați în întreținere care însoțesc ori se alătură persoanei asigurate vizate la paragrafele 1 și 2, în măsura în care aceștia beneficiază, înainte de a pleca, de dreptul la prestații pe teritoriul părții pe care îl părăsesc.

ART. 17

Persoana vizată la [articolul 7, 8 sau 11](#)

O persoană asigurată vizată la [articolele 7, 8 sau 11](#), care este supusă legislației uneia dintre părți în timp ce are șederea pe teritoriul celeilalte părți pentru a lucra, beneficiază, ca și soțul/soția și copiii aflați în întreținere care o însoțesc, de prestații în natură furnizate, pe cheltuiala instituției competente de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care aceasta din urmă o aplică, pe durata perioadei de muncă pe acest teritoriu.

ART. 18

Ședere pentru studii

1. O persoană asigurată în baza legislației unei părți care are șederea pe teritoriul celeilalte părți pentru a studia beneficiază, dacă dreptul său la prestații nu este deschis pe teritoriul de ședere, de prestații care îi sunt furnizate, ca și soțului/soției și copiilor aflați în întreținere care o însoțesc, pe cheltuiala instituției competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care aceasta din urmă o aplică, pe durata perioadei de studii pe acest teritoriu.

2. Pentru aplicarea paragrafului 1, a studia în Quebec înseamnă a fi înscris la cursuri de zi într-o instituție de învățământ de nivelul colegiului sau de nivel universitar, recunoscută de către ministerul responsabil; a studia în România înseamnă a fi înscris la cursuri de zi într-o instituție de învățământ de nivel postliceal sau universitar, acreditată de către ministerul responsabil.

3. Paragraful 1 se aplică prin analogie persoanei care efectuează:

a) un stagiu de studii, de nivelul descris la paragraful 2 și recunoscut de către instituția de învățământ;

b) cercetări de nivel universitar sau postuniversitar;

și care nu poate beneficia de prestații în baza [articolului 17](#).

ART. 19

Costul prestațiilor în natură

1. Pentru aplicarea [articolului 16](#), prestațiile în natură sunt furnizate pe cheltuiala instituției de la locul de ședere sau de reședință.

2. Pentru aplicarea [articolelor 17 și 18](#), prestațiile în natură sunt furnizate pe cheltuiala instituției competente.

ART. 20

Prestații în bani

Prestațiile în bani sunt furnizate direct și pe cheltuiala sa de către instituția competentă, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care aceasta o aplică.

CAPITOLUL II

Pensiile de bătrânețe, de invaliditate și de urmaș

ART. 21

Prestații avute în vedere

1. Prezentul capitol se aplică tuturor prestațiilor vizate de Legea privind regimul pensiilor din Quebec.

2. Prezentul capitol se aplică, de asemenea, tuturor prestațiilor vizate de [Legea](#) privind sistemul public de pensii din România.

ART. 22

Principiul totalizării

În cazul în care o persoană a realizat perioade de asigurare conform legislației ambelor părți și în măsura în care această persoană nu este eligibilă pentru o prestație doar în baza perioadelor de asigurare realizate în baza legislației uneia dintre părți, instituția competentă a acestei părți totalizează, în măsura necesară pentru deschiderea dreptului la o prestație în baza legislației pe care o aplică, perioadele de asigurare realizate în baza legislației sale proprii și perioadele de asigurare realizate în baza legislației celeilalte părți, cu condiția ca acestea să nu se suprapună.

ART. 23

Prestațiile în baza legislației din Quebec

1. Dacă o persoană care a fost supusă succesiv sau alternativ legislației celor două părți îndeplinește condițiile legale pentru deschiderea, pentru sine sau pentru persoanele aflate în întreținerea sa, urmașii săi sau pentru persoanele ale căror drepturi decurg de la aceasta, a dreptului la o prestație în baza legislației din Quebec fără să fi recurs la totalizarea prevăzută la [articolul 22](#), instituția competentă din Quebec determină cuantumul prestației conform dispozițiilor legislației pe care o aplică.

2. Dacă persoana vizată la paragraful 1 nu îndeplinește condițiile legale pentru deschiderea dreptului la o prestație fără a fi recurs la totalizare, instituția competentă din Quebec procedează după cum urmează:

a) recunoaște un an de contribuții dacă instituția competentă din România atestă că o perioadă de asigurare de cel puțin 3 luni dintr-un an calendaristic a fost realizată în baza legislației din România, cu condiția ca acel an să fie inclus în perioada cotizabilă definită de legislația din Quebec;

b) totalizează, conform [articolului 22](#), anii recunoscuți în baza subparagrafului a) și perioadele realizate conform legislației din Quebec.

3. Atunci când dreptul la o prestație este dobândit în baza totalizării prevăzute la paragraful 2, instituția competentă din Quebec determină cuantumul prestației plătibile prin adunarea sumelor calculate conform subparagrafelor a) și b) de mai jos:

a) cuantumul reprezentând partea prestației corespunzătoare câștigurilor este calculat conform dispozițiilor legislației din Quebec;

b) cuantumul reprezentând componenta forfetară din prestația plătibilă conform dispozițiilor Înțelegerii este determinat prin înmulțirea:

cuantumul forfetar al prestației determinate conform dispozițiilor regimului pensiilor din Quebec

cu

fracția care exprimă raportul dintre perioadele de contribuții la regimul pensiilor din Quebec și perioada cotizabilă definită de legislația privind acest regim.

ART. 24

Prestații în baza legislației din România

1. Dacă o persoană a fost supusă succesiv sau alternativ legislației celor două părți, instituția competentă din România determină conform legislației pe care o aplică, dacă această persoană are sau dacă urmașii săi au dreptul la prestații, ținând cont, după caz, de dispozițiile [articolului 22](#).

2. Dacă persoana interesată îndeplinește condițiile menționate la paragraful 1 al prezentului articol în conformitate cu legislația din România, fără aplicarea dispozițiilor [articolului 22](#), instituția competentă din România calculează prestațiile numai în funcție de perioadele realizate în baza legislației pe care o aplică.

3. Dacă persoana interesată îndeplinește condițiile menționate la paragraful 1 al prezentului articol, în conformitate cu legislația din România, numai prin aplicarea dispozițiilor [articolului 22](#), prestațiile sunt determinate după cum urmează:

a) instituția competentă din România calculează quantumul teoretic al prestațiilor datorate ca și cum toate perioadele ar fi fost realizate în baza legislației pe care o aplică;

b) instituția competentă din România calculează apoi quantumul efectiv al prestației datorate persoanei interesate în funcție de quantumul teoretic calculat conform dispozițiilor subparagrafului a) al prezentului paragraf, proporțional cu durata perioadelor realizate înainte de apariția riscului, în conformitate cu legislația pe care o aplică, raportat la durata totală a perioadelor realizate înainte de apariția riscului, în conformitate cu legislația ambelor părți.

4. Dacă valoarea prestației variază în funcție de numărul de membri de familie, instituția competentă din România ia în considerare și membrii de familie și urmașii care au reședința în Quebec.

5. În scopul stabilirii dreptului la o prestație de bătrânețe conform legislației din România și pentru aplicarea [articolului 22](#):

a) un an calendaristic care este o perioadă de asigurare conform regimului pensiilor din Quebec este considerat ca 12 luni admisibile conform legislației din România;

b) o lună care este o perioadă admisibilă conform legii privind securitatea de bătrânețe din Canada care se aplică pe teritoriul din Quebec și care nu face parte dintr-o perioadă de asigurare conform regimului pensiilor din Quebec este considerată ca o lună admisibilă în baza legislației din România.

6. În scopul stabilirii dreptului la o prestație de invaliditate, de urmaș sau de deces conform legislației din România și în scopul aplicării [articolului 22](#), un an calendaristic care este o perioadă de asigurare conform regimului pensiilor din Quebec este considerat ca 12 luni admisibile în baza legislației din România.

ART. 25

Ajutorul de deces pentru România

În cazul în care o persoană supusă legislației din România a decedat pe teritoriul Quebecului, decesul se consideră că a survenit în România.

ART. 26

Perioada minimă

1. Prin derogare de la orice alte dispoziții ale Înțelegerii, dacă durata totală a perioadelor de asigurare realizate conform legislației unei părți este mai mică de un an și dacă, ținând cont numai de aceste perioade, dreptul la o prestație nu este dobândit în baza legislației acestei părți, instituția competentă a acestei părți nu este obligată în baza Înțelegerii să plătească o prestație pentru aceste perioade. Aceste perioade de asigurare sunt luate totuși în calcul de către instituția competentă a celeilalte părți pentru a determina eligibilitatea la prestațiile acestei părți prin aplicarea prezentului titlu.

2. Perioadele de asigurare vizate la paragraful precedent sunt luate în considerare de către instituția celeilalte părți pentru aplicarea dispozițiilor [sub-paragrafului a\)](#) al [paragrafului 3](#) al

[articolului 24](#), ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate în conformitate cu legislația pe care o aplică, cu excepția [sub-parafului b\)](#) al [parafului 3](#) al [articolului 24](#).

ART. 27

Perioadele realizate în baza legislației unei terțe părți

Dacă o persoană nu are dreptul la o prestație în urma totalizării prevăzute la [articolul 22](#), perioadele de asigurare realizate în baza legislației unei terțe părți care este legată de fiecare dintre părți printr-un instrument juridic de securitate socială care conține dispoziții privind totalizarea perioadelor de asigurare sunt luate în considerare la stabilirea dreptului la prestații în conformitate cu modalitățile prevăzute de prezentul titlu.

CAPITOLUL III

Prestații în cazul leziunilor profesionale

ART. 28

Prestații vizate

Prezentul capitol se referă la toate prestațiile prevăzute de legislația fiecăreia dintre părți, în materie de leziuni profesionale.

ART. 29

Lucrătorul supus legislației uneia dintre părți și care are șederea sau reședința pe teritoriul celeilalte părți

1. Un lucrător care, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, devine beneficiarul unei prestații în conformitate cu legislația uneia dintre părți, atunci când are șederea sau reședința pe teritoriul celeilalte părți, are dreptul la prestații pe acel teritoriu.

2. Un lucrător care datorită unei leziuni profesionale are dreptul să beneficieze de prestații ca urmare a acestei leziuni de la instituția competentă a uneia dintre părți își menține dreptul la prestațiile menționate atunci când se deplasează pe teritoriul celeilalte părți pentru ședere sau pentru a-și stabili reședința.

ART. 30

Recidiva

1. Un lucrător al cărui accident de muncă sau a cărui boală profesională a fost recunoscut/ă de instituția competentă a unei părți și care suferă o recidivă a accidentului de muncă sau a bolii profesionale atunci când are șederea sau reședința pe teritoriul celeilalte părți are dreptul pe acel teritoriu la prestații ca urmare a acestei recidive.

2. Determinarea dreptului la prestații se face ținând cont de următoarele situații:

a) în cazul în care lucrătorul a desfășurat, conform legislației părții pe teritoriul căreia are șederea sau reședința, o activitate susceptibilă a provoca recidiva, instituția competentă a acestei părți se pronunță asupra recidivei în conformitate cu legislația pe care o aplică. În acest caz:

(i) instituția competentă a celeilalte părți suportă, dacă este cazul, costul prestației datorate în conformitate cu legislația proprie, ca și cum nu ar fi fost nicio recidivă;

(ii) instituția competentă de la locul de ședere sau de reședință suportă costul prestației suplimentare corespunzătoare recidivei. Pentru prestațiile în bani, valoarea acestui supliment este determinată conform legislației părții pe teritoriul căreia lucrătorul are șederea sau reședința, ca și cum evenimentul inițial ar fi avut loc pe propriul său teritoriu. Acest quantum este egal cu diferența dintre valoarea prestației datorate după recidivă și valoarea prestației care ar fi fost datorată înaintea acesteia. Prestațiile în natură pentru recidivă sunt furnizate de către și pe cheltuiala instituției competente de la locul de ședere sau de reședință în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică;

b) în cazul în care lucrătorul nu a desfășurat conform legislației părții pe teritoriul căreia are șederea sau reședința o activitate ce ar fi putut provoca recidiva, prestațiile acordate ca urmare

a acestei recidive sunt plătite de către instituția competentă a celeilalte părți în conformitate cu legislația pe care o aplică.

3. Termenul "recidivă" include recidiva și agravarea.

ART. 31

Acordarea prestațiilor

În cazurile prevăzute la [articolele 29 și 30](#):

a) prestațiile în natură sunt acordate, în numele și pe cheltuiala instituției competente, de către instituția de la locul de ședere sau de reședință a lucrătorului, potrivit dispozițiilor legislației pe care aceasta din urmă o aplică în ceea ce privește domeniul de aplicare și modalitățile de acordare a prestațiilor. Instituția competentă stabilește durata autorizației și se pronunță de asemenea, după caz, asupra oricărei cereri de prelungire;

Pentru aplicarea [paragrafului 2](#) al [articolului 29](#), autorizația trebuie obținută înainte ca lucrătorul să se deplaseze pe teritoriul celeilalte părți pentru ședere sau pentru a-și stabili reședința;

b) prestațiile în bani sunt furnizate direct de către instituția competentă a lucrătorului pentru leziunea profesională indemnizată conform dispozițiilor legislației pe care aceasta o aplică.

ART. 32

Acordarea prestațiilor de mare valoare

În cazurile prevăzute la [articolele 29 și 30](#), acordarea protezelor, a dispozitivelor medicale și a altor prestații în natură de mare valoare este supusă, cu excepția cazurilor de urgență, autorizării de către instituția competentă a lucrătorului pentru leziunea profesională indemnizată.

ART. 33

Aprecierea gradului de incapacitate

Pentru a evalua gradul de incapacitate permanentă ca urmare a unei leziuni profesionale în conformitate cu legislația unei părți, leziunile profesionale survenite anterior în baza legislației celeilalte părți sunt luate în considerare ca și cum ele ar fi survenit în baza legislației primei părți.

ART. 34

Dublă expunere la același risc

1. Atunci când un lucrător a desfășurat conform legislației celor două părți o activitate care implică o expunere care conduce la același risc și e susceptibilă de a provoca o boală profesională, drepturile aceluși lucrător sau, în caz de deces, cele ale beneficiarilor sunt examinate exclusiv în baza legislației părții unde lucrătorul sau beneficiarii săi prezintă cererea. Instituția competentă a acestei părți ține cont de următoarele dispoziții:

a) atunci când, conform acestei legislații, acordarea prestațiilor este subordonată condiției ca o astfel de activitate să fi fost desfășurată pe o perioadă de timp determinată sunt luate în considerare, dacă este necesar, perioadele realizate conform legislației celeilalte părți în care această activitate a fost desfășurată. Aceste perioade trebuie să fie confirmate în prealabil de către instituția competentă a acestei ultime părți;

b) atunci când, conform acestei legislații, acordarea prestațiilor este subordonată condiției ca boala să fi fost diagnosticată pentru prima dată pe teritoriul său, această condiție este considerată ca îndeplinită în situația în care boala a fost diagnosticată pentru prima dată pe teritoriul celeilalte părți;

c) atunci când, conform acestei legislații, acordarea prestațiilor este subordonată condiției ca boala să fi fost diagnosticată într-un interval de timp determinat după încetarea ultimei activități care implică o expunere contributivă la același risc și susceptibilă să provoace o boală profesională, se ține cont, dacă este necesar, de o astfel de activitate desfășurată în conformitate cu legislația celeilalte părți, ca și cum ar fi fost desfășurată în conformitate cu legislația pe care o aplică.

2. Dacă cererea de prestații este acceptată, instituția competentă care a acceptat-o plătește prestațiile în bani și furnizează prestațiile în natură în conformitate cu normele prevăzute de legislația pe care o aplică.

3. Dacă cererea de prestații nu poate să fie acceptată conform legislației pe care o aplică instituția competentă a părții menționate la paragraful 1, aceasta din urmă notifică lucrătorul sau, în caz de deces, beneficiarii, precum și instituția competentă a celeilalte părți, pentru ca aceasta să se pronunțe la rândul său asupra eligibilității în temeiul legislației pe care o aplică și luând în considerare, dacă este cazul, subparagrafele a), b) și c) ale paragrafului 1.

ART. 35

Luarea în considerare a persoanelor aflate în întreținere

Dacă legislația unei părți prevede că valoarea prestațiilor în bani variază în funcție de numărul de persoane aflate în întreținere, instituția competentă a acestei părți ține cont de asemenea și de persoanele aflate în întreținere care au reședința pe teritoriul celeilalte părți, în măsura în care criteriul reședinței nu este esențial în conformitate cu legislația aplicabilă, pentru determinarea statutului de persoană aflată în întreținere.

TITLUL IV

Dispoziții diverse

ART. 36

Aranjamentul administrativ

1. Un aranjament administrativ care trebuie să fie aprobat de către părți stabilește procedurile de aplicare a Înțelegerii.

2. Organismul de legătură al fiecărei părți este desemnat în aranjamentul administrativ.

ART. 37

Cererea de prestații

1. Pentru a beneficia de o prestație în cadrul aplicării Înțelegerii, o persoană trebuie să prezinte o cerere în conformitate cu procedurile prevăzute de aranjamentul administrativ.

2. Pentru aplicarea [capitolului 2](#) al [titlului III](#), o cerere de prestații prezentată după intrarea în vigoare a Înțelegerii în conformitate cu legislația uneia dintre părți este considerată a fi o cerere pentru o prestație corespunzătoare în conformitate cu legislația celeilalte părți, în următoarele cazuri:

a) atunci când o persoană indică intenția sa ca cererea să fie considerată ca cerere în baza legislației celeilalte părți;

b) atunci când o persoană indică, la data cererii, că perioadele de asigurare au fost realizate conform legislației celeilalte părți.

Data primirii unei astfel de cereri este considerată a fi data la care această cerere a fost primită conform legislației primei părți.

3. Prezumția de la paragraful precedent nu împiedică o persoană să solicite ca cererea sa pentru prestații de pensie sau de bătrânețe în baza legislației celeilalte părți să fie amânată.

ART. 38

Plata prestațiilor

1. Toate prestațiile în bani sunt plătite direct beneficiarului în moneda părții care efectuează plata sau într-o monedă convertibilă la locul de reședință al beneficiarului, fără nicio deducere pentru cheltuielile administrative, altele decât comisioanele bancare, dacă există, implicate de plata prestației.

2. Pentru aplicarea paragrafului 1, atunci când este necesar să se utilizeze un curs de schimb, cursul de schimb utilizat este cel al instituției financiare în vigoare în ziua în care aceasta convertește quantumul plății.

ART. 39

Termen-limită de prezentare a recursurilor

1. O cerere de recurs care trebuie, în baza legislației unei părți, să fie prezentată într-un anumit termen la instituția competentă a acestei părți este considerată primită dacă este prezentată în același termen la instituția competentă omoloagă a celeilalte părți. În acest caz, instituția competentă a celei de a doua părți transmite fără întârziere respectiva cerere la instituția competentă a primei părți.

2. Data la care această cerere este prezentată instituției competente a uneia dintre părți este considerată ca fiind data de prezentare la instituția competentă a celeilalte părți.

ART. 40

Expertiza

1. În cazul în care instituția competentă a uneia dintre părți o solicită, instituția celeilalte părți trebuie să ia măsurile necesare pentru a efectua expertiza solicitată privind persoana care are reședința sau șederea pe teritoriul celei de a doua părți.

2. Expertiza prevăzută la paragraful 1 nu poate fi refuzată pentru simplul motiv că aceasta a fost efectuată pe teritoriul celeilalte părți.

ART. 41

Taxe și scutirea de viză pentru legalizare

1. Orice scutire sau reducere de taxe prevăzute de legislația uneia dintre părți referitoare la eliberarea unui certificat sau unui document necesar pentru punerea în aplicare a acestei legislații se aplică și la certificatele și documentele necesare pentru punerea în aplicare a legislației celeilalte părți.

2. Orice document necesar pentru aplicarea Înțelegerii este exceptat de viza de legalizare de către autoritățile responsabile, precum și de orice altă formalitate similară.

ART. 42

Protecția datelor cu caracter personal

1. Orice dată care permite identificarea unei persoane fizice reprezintă o dată cu caracter personal. Datele cu caracter personal sunt confidențiale.

2. Organismele celor două părți pot să își comunice orice dată cu caracter personal necesară pentru aplicarea Înțelegerii.

3. Datele cu caracter personal comunicate unui organism al unei părți în cadrul aplicării Înțelegerii nu pot fi utilizate decât în scopul aplicării Înțelegerii.

O parte poate, totuși, utiliza astfel de date pentru un alt scop cu acordul persoanei în cauză sau fără consimțământul său, numai în următoarele cazuri:

a) atunci când este vorba de o utilizare compatibilă, având legătură directă și relevantă cu scopurile în care datele au fost colectate;

b) atunci când utilizarea datelor este în mod evident în favoarea persoanei în cauză; sau

c) în cazul în care utilizarea datelor este necesară pentru aplicarea unei legi sau reglementări în România sau în Quebec.

4. O dată cu caracter personal comunicată unui organism al unei părți, în cadrul aplicării Înțelegerii, nu poate fi comunicată către un alt organism al acestei părți decât pentru aplicarea Înțelegerii.

O parte poate totuși să furnizeze astfel de date cu consimțământul persoanei în cauză sau fără consimțământul acesteia numai în următoarele cazuri:

a) datele sunt necesare pentru exercitarea atribuțiilor unui organism al unei părți;

b) comunicarea datelor este evident în favoarea persoanei în cauză; sau

c) comunicarea datelor este necesară în aplicarea unei legi sau reglementări din România sau din Quebec.

5. Organismele celor două părți trebuie să se asigure, atunci când transmit datele prevăzute la paragraful 2, că folosesc mijloace care să păstreze confidențialitatea acestor date.

6. Organismul unei părți, căruia i se comunică date prevăzute la paragraful 2, le protejează împotriva accesului, modificării și comunicării neautorizate.

7. Organismul unei părți, căruia i se comunică date cu caracter personal prevăzute la paragraful 2, ia măsurile necesare pentru ca acestea să fie actualizate, complete și exacte pentru a servi scopului pentru care au fost colectate. Dacă este necesar, acesta corectează datele și le distruge pe cele a căror colectare sau păstrare nu este autorizată de către o lege sau reglementare care li se aplică. De asemenea, distruge la cerere datele a căror transmitere este interzisă în conformitate cu legea sau reglementările părții care le-a comunicat.

8. Sub rezerva legilor sau reglementărilor unei părți, datele pe care le obține una dintre părți în scopul aplicării Înțelegerii sunt distruse atunci când a fost îndeplinit scopul pentru care au fost colectate sau folosite. Organismele celor două părți folosesc mijloace de distrugere sigure și definitive și se asigură de păstrarea caracterului confidențial al datelor cu caracter personal care urmează a fi distruse.

9. În ceea ce privește solicitarea adresată organismului unei părți, persoana în cauză are dreptul de a fi informată cu privire la comunicarea de date cu caracter personal prevăzute la paragraful 2 și de utilizarea acestora în alte scopuri decât pentru aplicarea Înțelegerii. Persoana în cauză poate avea de asemenea acces la datele cu caracter personal care o privesc și le poate corecta, sub rezerva excepțiilor prevăzute de legile sau reglementările părții pe teritoriul căreia se află aceste date.

10. Autoritățile competente ale părților se informează reciproc cu privire la orice modificare a legilor sau reglementărilor privind protecția datelor cu caracter personal, în mod special în ceea ce privește celelalte motive pentru care acestea pot fi folosite și comunicate altor entități fără consimțământul persoanei în cauză.

11. Dispozițiile paragrafului 2 și următoarelor paragrafe se aplică ținând cont de adaptările necesare și altor informații de natură confidențială care se obțin în cadrul aplicării Înțelegerii sau în scopul acesteia.

ART. 43

Măsuri administrative

Autoritățile și instituțiile competente:

- a) își comunică reciproc orice informație necesară în scopul aplicării Înțelegerii;
- b) se ajută reciproc, cu titlu gratuit, în orice problemă referitoare la aplicarea Înțelegerii;
- c) își comunică reciproc orice informație despre măsurile adoptate în scopul aplicării Înțelegerii sau despre modificările aduse legislației lor în măsura în care aceste modificări afectează aplicarea Înțelegerii;
- d) se informează reciproc despre dificultățile întâmpinate în interpretarea sau aplicarea Înțelegerii.

ART. 44

Rambursarea între instituții

1. Instituția competentă a unei părți trebuie să ramburseze instituției celeilalte părți costul prestațiilor acordate în contul său, în conformitate cu dispozițiile [primului capitol](#) și ale [capitolului 3](#) al [titlului III](#).

2. Instituția competentă a unei părți trebuie să ramburseze instituției competente a celeilalte părți cheltuielile aferente fiecărei expertize efectuate în conformitate cu [articolul 40](#). Totuși, comunicarea expertizelor sau a altor informații aflate în posesia instituțiilor competente face parte integrantă din măsurile de asistență administrativă și se efectuează cu titlu gratuit.

3. Părțile stabilesc, dacă este cazul, în aranjamentul administrativ dacă renunță în totalitate sau parțial la rambursarea acestor cheltuieli.

ART. 45

Comunicarea

1. Autoritățile competente, organismele de legătură și instituțiile competente ale celor două părți pot comunica între ele în limba lor oficială.

2. O decizie a unui tribunal sau a unei instituții competente poate să fie adresată direct unei persoane care are șederea sau are reședința pe teritoriul celeilalte părți.

ART. 46

Soluționarea diferendelor

1. Autoritățile competente ale celor două părți soluționează orice diferend referitor la interpretarea sau aplicarea Înțelegerii.

2. În cazul în care diferendul nu este soluționat de către autoritățile competente, acesta trebuie înaintat spre a fi soluționat, prin consultări între cele două părți.

TITLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 47

Dispoziții tranzitorii

1. Înțelegerea nu deschide niciun drept la plata unei prestații pentru o perioadă anterioară datei intrării sale în vigoare.

2. Pentru aplicarea [primului capitol](#) al [titlului III](#) și sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1, o perioadă de asigurare realizată înainte de intrarea în vigoare a Înțelegerii este luată în considerare pentru determinarea dreptului la o prestație în baza Înțelegerii.

3. Pentru aplicarea [capitolului 2](#) al [titlului III](#) și sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1:

a) o perioadă de asigurare realizată înainte de intrarea în vigoare a Înțelegerii este luată în considerare pentru determinarea dreptului la o prestație în baza Înțelegerii;

b) o prestație, alta decât ajutorul de deces, este datorată în baza Înțelegerii chiar dacă ea se raportează la un eveniment anterior datei intrării sale în vigoare;

c) în cazul în care cererea pentru prestații, care trebuie acordate în urma aplicării [articolului 22](#), este prezentată în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a Înțelegerii, drepturile ce decurg din Înțelegere sunt dobândite începând cu data intrării în vigoare a Înțelegerii sau începând cu data deschiderii dreptului la o pensie de bătrânețe, de urmaș sau invaliditate, dacă această dată este ulterioară intrării în vigoare a Înțelegerii, fără a aduce atingere dispozițiilor legislației uneia sau alteia dintre părți cu privire la prescrierea drepturilor;

d) o prestație care, pe motiv de naționalitate sau de reședință, a fost refuzată, redusă sau suspendată, este, la cererea persoanei interesate, acordată sau restabilită de la data intrării în vigoare a Înțelegerii;

e) o prestație acordată înainte de intrarea în vigoare a Înțelegerii este revizuită, la cererea persoanei interesate. Aceasta poate fi, de asemenea, revizuită din oficiu. În cazul în care revizuirea duce la o prestație mai mică decât cea plătită înainte de intrarea în vigoare a Înțelegerii, prestația este menținută la nivelul său anterior;

f) în cazul în care cererea menționată la subparagrafele d) și e) ale prezentului paragraf este prezentată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Înțelegerii, drepturile deschise în baza Înțelegerii sunt dobândite de la intrarea acesteia în vigoare, prin derogare de la prevederile legislației uneia sau alteia dintre părți cu privire la prescrierea drepturilor;

g) în cazul în care cererea menționată la subparagrafele d) și e) din prezentul paragraf este prezentată după expirarea termenului de doi ani de la intrarea în vigoare a Înțelegerii, drepturile care nu sunt prescrise sunt dobândite de la data cererii, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației aplicabile.

4. Pentru aplicarea [capitolului 3](#) al [titlului III](#), orice perioadă de activitate supusă riscului, realizată în baza legislației unei părți înainte de intrarea în vigoare a Înțelegerii, este luată în

considerare la determinarea eligibilității pentru prestații și la repartizarea costurilor între instituțiile competente.

5. Pentru aplicarea [articolului 8](#), o persoană se consideră a fi detașată numai după data intrării în vigoare a Înțelegerii.

ART. 48

Intrarea în vigoare și durata Înțelegerii

1. Fiecare parte notifică celeilalte părți îndeplinirea procedurii interne necesare pentru intrarea în vigoare a Înțelegerii. Data ultimei dintre cele două notificări este considerată ca fiind data intrării în vigoare a Înțelegerii.

2. Înțelegerea este încheiată pe o durată nedeterminată. Aceasta poate fi denunțată de către una dintre părți prin notificarea celeilalte părți. Înțelegerea își încetează valabilitatea la 6 luni de la data acestei notificări către cealaltă parte.

3. Dacă Înțelegerea își încetează valabilitatea, orice drept dobândit de o persoană în baza dispozițiilor Înțelegerii este menținut. Autoritățile competente trebuie să convină asupra drepturilor în curs de dobândire în baza Înțelegerii.

Semnată la Quebec la 19 noiembrie 2013, în două exemplare originale, în limba română și în limba franceză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Maria Ligor,
ambasadorul României în Canada

Pentru Guvernul Quebecului,
Jean-Francois Lisee,
ministrul relațiilor internaționale,
francofoniei și comerțului exterior
